

fremkomme med et saadant Forflag, og det maa vel anses for bedre end selve Lovforflaget.

Under Nr. 49 til § 28 er stillet et Forflag om Skillevægge. Jeg skal ikke gjen-nemgaa det vidtløftig, da det maatte kunde blive lidt langvarigt, hvis det noie skulde udvikles, men der er ikke tænkt Andet ved dette Forflag end at ophæve Bindingsværks-skillerum og i Stedet for indføre Murskille-
rum. Det er egentlig det Samme, som Flertallet foreslaar, men Flertallet, som har viist mig den Opmærksomhed at optage mit Forflag i tre Forflag, har rigtignok ladet det bedste ligge; thi jeg har foreslaaet, at disse Skillerum skulde opføres af noget stærkere Materiale, nemlig af dertil formede Sten, men dette har Flertallet forglemt. En lille Forskjel er der rigtignok, idet jeg har troet, fordi Materialerne bleve noget stærkere, at man da kunde ikke alene lade den øverste Etage være med 7 Mens Bjælker, men ogsaa de to følgende; det vil have stor Betydning for Bygningen. Jeg skal derfor ogsaa anbefale dette, og tror fremdeles at kunne forsvare, at det har ikke saa ringe Betydning fremfor Flertallets Forflag, fordi Skillerum-mene efter dette ville blive altsfor svage; de ville blive opmurede af halve Sten og Brok-
ker og kunne derfor ikke tænkes at have den fornødne Bæreevne. Vædringsforflag under Nr. 58 til § 38 er egentlig kun en Tilslutning til det af Udvalget opstillede Vædringsforflag til samme Paragraf. Ogsaa der kunde jeg yde Flertallet Anerkjendelse, fordi det har optaget mit Forflag, men ogsaa der gjælder det, at det synes at have overset det vigtigste. Det, der skal gøres, er at forhindre Byden fra at trænge igjennem fra den ene Etage til den anden. Det kan ikke nytte, at man betegner det med løse Ord; naar disse Verlag ikke ere lagte saaledes, at de udgjøre et fast, tæt, kompakt Lag, vil Intet derved opnaas, og det kan ikke ske, naar de blive paalagte i Frostveir eller i frossen Tilstand og derfor har dette lille Vædringsforflag været fornødent. Jeg kommer til at omtale Vædringsforflag under Nr. 65 til § 41. Det er et ganske kort Vædringsforflag og det hedder saaledes: Til Slutningen af Paragrafen føies: „Kjældere, som for Fremtiden indrettes, maa ikke benyttes til Natteophold for Mennesker; for de nuværende Beboelseskjældere bortfalder Tilladelsen til slig Afbenyttelse med Udgangen af 1893“, altsaa om 5 Aar. Jeg behøver sandsynligvis ikke at forklare, at Kjælderen er den Etage, som maa anses at indeholde det meste Sygdomsstof og være den farligste i saa Henseende, idet den afgiver ligesaa meget

Sygdomsstof, som alle de andre Etager til-sammen, og det er altsaa med Hensyn til Betryggelse af Kjælderne, at der egentlig burde tages et meget alvorligt Forbehold. Nu kunde der jo her være Spørgsmaal om, hvorvidt det Vædringsforflag, jeg har været med til at stille, var saa vidtgaaende og for Enkelte saa bekvæmligt og besværligt, at man ikke kunde finde det rigtigt at gaa ind paa det. Men i saa Henseende skal jeg henvise til, at man med Hensyn til det Spørgsmaal egentlig allerede for lang Tid tilbage er gaaet bethdelig videre. Jeg kan saaledes meddele, at vi for over 30 Aar siden ved Forhandlingen om en Bygningslov, nemlig om det Forflag, der senere blev til Byg-ningsloven af 17de Mai 1856, ikke alene vedtog et Forflag, der var overensstemmende med dette, men et Forflag, som gif langt videre, idet det nemlig gif saa vidt, at efter nogle Aars Forløb skulde al Beboelse i Kjælderne ophøre. De ser altsaa, at naar her blot er foreslaaet, at Natteopholdet ikke skal være tilladt, saa er det kun den halve Vej af den Vej, som vi allerede have været for over 30 Aar siden, og at derfra kan dette Forflag altsaa ikke paa nogen Maade betragtes som et særlig radikalt Forflag. Ved Forhandlingen i 1855 viste det sig, at de Autoriteter, som vare spurgt, og som havde afgivet deres Kjendelse til saa Henseende, ydede Forflaget deres Tilslutning, og udtalte deres store Interesse derfor. Men ved Forhandlingen af dette Forflag har Tanken paa lignende Maade været fremme. Ved Forhandlingen af dette Forflag, og efter at det havde været forelagt for de paagældende Autoriteter, som i den Anledning skulde afgive deres Kjendelse og yttre deres Mening derom — det er maatte saa lang Tid tilbage, at de Herrer ikke kunne erindre, naar det foregit, men saavidt jeg erindrer var det i 1878—79 — da yttrede Borgerrepræsentationen ved den Leilighed med 19 Stemmer mod 12 sin Tilslutning til, at der ikke gives Tilladelse til at indrette Beboelsesrum i Kjældere. De Herrer ville altsaa se, at da dette Forflag blev prøvet i Borgerrepræsen-tationen, da sluttede det langt overbetende Flertal sig ikke alene til den Tanke, her er foreslaaet, men gif endogsaa langt videre. Stadslægen, som ogsaa blev forespurgt, har udtalt sig bestemt imod, at man tillod, at Kjældere benyttes til Beboelse, og Sund-hedskollegiet har udtalt sig meget bestemt derimod, og det har benyttet saadanne Ud-tryk mod Beboelse i Kjældere, som: At man maa fraraade efter de indhentede Oplysninger, at de dybe og fugtige Kjældere, som fra ældre Tider have været her i Byen, og